

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A – CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr. 2492

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 30.09.2008

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: ADRIANA SPĂTARU

GREFIER: FLORENTINA ȘERBAN

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ, având ca obiect anulare act administrative-fiscal, formulată de reclamantul ██████████, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns reclamantul personal și, pentru pârâtă, consilier juridic Crina Talpos, având delegație la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reclamantul depune la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru, în valoare de 4 lei și timbru judiciar de 0,5 lei.

Reprezentantul pârâtei depune la dosar actele care au stat la baza emiterii Deciziei nr. (126/21.03.2008) decizie a cărei anulare se solicită în prezenta cauză. Comunică un exemplar și reclamantului.

Reclamantul arată că nu solicită termen pentru a lua cunoștință de conținutul înscrisurilor comunicate în ședință.

Reprezentantul pârâtei solicită ca reclamantul să precizeze dacă solicită și desființarea deciziei de impunere emisă de Administrația Finanțelor Publice Sector 3 București.

Reclamantul arată că solicită desființarea deciziei de impunere nr. ██████████/25.04.2007, prin care s-au stabilit plăți anticipate cu titlu de impozit în sumă de ██████████ lei. Solicită anularea acestei decizii, întrucât nu a desfășurat în acea perioadă activitate de taximetrie.

Instanța, în temeiul art. 16/1 din Legea nr. 554/2004, pune în discuție necesitatea introducerii în cauză în calitate de pârât a emitentului actului atacat.

Reclamantul arată că nu înțelege să cheme în judecată în calitate de pârâtă și autoritatea emitentă a actului administrativ atacat.

Instanța invocă din oficiu, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București cu privire la petitul având ca obiect anularea deciziei de impunere și acordă cuvântul asupra excepției.

Reclamantul arată că lasă la aprecierea instanței modul de soluționare a excepției.

Reprezentantul pârâtei solicită admiterea excepției.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamantul solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată. Arată că, legal, nu a avut dreptul să lucreze, făcând dovada în acest sens.

Reprezentantul pârâtei solicită instanței respingerea acțiunii formulată de reclamant, ca neîntemeiată, întrucât decizia de impunere pe anul 2007 i-a fost comunicată reclamantului, iar contestația împotriva acesteia a fost formulată în 2008.

Instanța reține cauza spre soluționare atât cu privire la excepția invocată din oficiu, cât și pe fondul cauzei.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la 10.06.2008, reclamantul [redacted] a chemat în judecată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, reclamantul contestând Decizia nr. 126/21.03.2008, emisă de pârâtă și solicitând, totodată, anularea Deciziei de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente pe anul 2007 nr. [redacted]/25.04.2007, emisă de AFP Sector 3.

În fapt, reclamantul arată că a solicitat anularea deciziei de impunere anterior menționate, prin contestația depusă la AFP Sector 3 sub nr. [redacted]/14.02.2008, cu motivarea că nu a desfășurat activitate în acea perioadă, întrucât se afla pe lista de așteptare în vederea obținerii autorizației pentru executarea serviciului public de taximetrie, cf. Legii nr. 38/2003, fiind înscris în lista de așteptare încă din 24.04.2006. Reclamantul susține că, abia după obținerea acestei autorizații, are obligația înregistrării fiscale și depunerii declarației estimative la termenele prevăzute de lege.

În continuare, arată că venitul net din activități independente pe bază de norme anuale de venit în funcție de momentul autorizării din anul începerii activității se determină cf. pct. 44 din Normele Metodologice de aplicare a art. 49 din Codul Fiscal. În acest context, arată că organul fiscal, înainte de a emite decizia de impunere, avea obligația să stabilească dacă reclamantul era subiect într-un raport juridic fiscal la acel moment și dacă avea obligația înregistrării fiscale și depunerii declarației estimative. Susține că organul fiscal nu a respectat disp. Art. 7, 64, 65 din OG nr. 92/2003 și că a procedat identic și în anul 2006, însă DGFP a admis contestația și a anulat decizia de impunere pentru anul respectiv.

În condițiile în care situația sa, față de anul 2006, a rămas neschimbată, reclamantul arată că, în mod greșit, pârâta i-a respins contestația și critică decizia pentru aceea că, deși a respins contestația ca nedepusă în termen, pârâta nu a ținut cont de aspectele detaliate în contestație.

În drept, invocă G nr. 92/2003.

Pârâta, deși reprezentată la dezbateri, nu a formulat întâmpinare, depunând însă la dosar documentația care a stat la baza emiterii deciziei contestate. De asemenea, așa cum rezultă din practica prezentă, pârâta a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive pentru petitul vizând anularea deciziei de impunere, cu motivarea că pârâta nu este autoritatea emitentă a acestui act.

Analizând probatoriul administrat, instanța reține că, prin Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente pe anul 2007 nr. [redacted]/25.04.2007, emisă de AFP Sector 3, s-a stabilit obligația reclamantului de a achita un impozit de [redacted] lei, pentru anul 2007. Această decizie a fost comunicată reclamantului prin poștă, la 11.05.2007, cu confirmare de primire (fila 34).

Reclamantul a formulat contestație împotriva acestei decizii, contestația sa fiind înregistrată sub nr. [redacted]/14.02.2008 la AFP Sector 3 și soluționată de către pârâta prin Decizia nr. 126/21.03.2008.

Având a se pronunța mai întâi asupra excepțiilor de fond și de procedură, care fac de prisos cercetarea, în tot sua în parte, a fondului pricinii, cf. art. 137 al. 1 cpc, instanța constată că excepția lipsei calității procesuale pasive, invocată din oficiu pentru petitul vizând anularea deciziei de impunere, este întemeiată și va fi admisă.

Astfel, se constată că reclamantul, deși solicită anularea actului fiscal reprezentat de decizia de impunere, nu a chemat în judecată și emitentul actului pretins vătămător, iar pârâta din prezenta cauză nu este autoritatea emitentă a deciziei de impunere. În aceste condiții, constatând că pârâta nu îndeplinește cerințele art. 2 al. 1 lit. b din Legea nr. 554/2004 rep. în raport cu actul contestat – decizia de impunere, va admite excepția și va respinge petitul având ca obiect anularea deciziei de impunere, formulat în contradictoriu cu pârâta DGFP, ca fiind îndreptat împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Cu privire la capătul de cerere vizând anularea Deciziei nr. 126/21.03.2008, emisă de pârâta, se constată că, prin această decizie, pârâta a respins contestația reclamantului împotriva deciziei de impunere ca nedepusă în termen.

În motivarea deciziei, pârâta a reținut că reclamantului i-a fost comunicată decizia de impunere la 11.05.2007, cu confirmare de primire, iar, potrivit art. 207 din OG nr. 92/2003 rep., reclamantul avea obligația să depună contestația în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ-fiscal, sub sancțiunea decăderii. Față de această prevedere legală, pârâta a

reținut că reclamantul a formulat contestația după expirarea termenului de 30 de zile, astfel că a respins contestația ca nedepusă în termen.

Se constată că reclamantul nu aduce nici o critică soluției adoptate de pârâtă, reclamantul formulând doar apărări de fond în cuprinsul acțiunii sale.

Din analiza documentației care a stat la baza emiterii deciziei nr. 126/2008, instanța constată că acest act administrativ a fost emis cu respectarea OG nr. 92/2003 rep., dat fiind că reclamantul a formulat contestația la peste 9 luni de la comunicarea deciziei de impunere, cu depășirea termenului prevăzut de art. 207 al. 1 din OG nr. 92/2003 rep.

Pentru aceste considerente, constatând că actul contestat este legal încheiat, nefiind întrunite cerințele art. 1 al. 1 din Legea nr. 554/2004 rep., va respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive, cu privire la petitul vizând anularea deciziei de impunere și, în consecință:

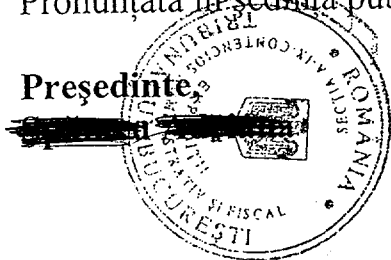
Respinge acest petit ca fiind formulat împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

Respinge în rest acțiunea formulată de reclamantul [redacted], domiciliat în [redacted], Aleea [redacted], nr. [redacted], bl. [redacted], sc. [redacted], et. [redacted], ap. [redacted], sector [redacted], în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, cu sediul în București, str. Prof. Dr. Dimitrie Gerota, nr. 12, sector 2, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 30.09.2008.

Președinte,

Grefier,

[redacted]